

Napake volje

Pogodba nastane z izjavo prave volje strank. Volja pa ni vedno prava, zato govorimo o napakah volje. **Te napake so:** grožnja, zmota, prevara.

Grožnja – o grožnji govorimo, če stranka svojo voljo pove v strahu pred posledico. Taka stranka lahko pogodbo izpodbija. Pri tem ni pomembno kdo grozi.

Zmota – zmota je napačna predstava o okoliščini, ki je pomembna za sklenitev pogodbe. Zmota je **bistvena** in **opravičljiva**. Stranka je v **bistveni** zmoti, če pogodbe ne bi sklenila, če bi vedela za svojo zmoto.

V **opravičljivi** zmoti pa govorimo, če je stranka pri sklepanju pogodbe ravnala s potrebno skrbnostjo. Stranka, ki je v zmoti lahko izpodbija pogodbo. Druga stranka se lahko izogne neveljavnosti pogodbe, če jo sama izpolni tako, kot da zmote ne bi bilo (npr. nekdo se zmoti in naroči 1000 l mleka, ker pa vsak dan naročuje 100 l mleka mu dobavitelj avtomatično pošlje samo 100 l.)

Prevara – stranka je v zmoti zaradi ravnanja nasprotne strani ali tretje osebe (npr. nekdo prodaja zlato v resnici pa je kič). Posledice prevare so strožje kot pri zmoti. Oškodovana stranka lahko izpodbija tako pogodbo in zahteva nadomestilo za škodo, ki jo je utrpela.

Oblika pogodbe

V pravnem prometu se največ uporablja pisna oblika. V nekaterih primerih obliko predpisuje zakon.

Razlogi za pisno obliko so:

- varstvo javnega interesa (država spremlja promet nepremičnin)
- dokazna moč (ustno sklenjeno pogodbo je težko dokazati)
- varstvo ekonomsko šibkejše stranke v pogodbi (npr. pisna izjava poroka – za to, da ta bolje premisli)